

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Labindalawa

Kadiliman

Jeff Pippenger

2023-12-07

Ang pag-uulit na makalawa ng isang salita o parirala sa loob ng salitang kinasihan ay sagisag ng mensahe ng ikalawang anghel.

At sa ikalawang taon ng paghahari ni Nebuchadnezzar, si Nebuchadnezzar ay nanaginip ng mga panaginip, na dahil dito ay nabagabag ang kaniyang espiritu, at lumisan sa kaniya ang kaniyang pagtulog. Nang magkagayo'y nag-utos ang hari na tawagin ang mga salamanghero, at ang mga astrologo, at ang mga manggagaway, at ang mga Caldeo, upang ipahayag sa hari ang kaniyang mga panaginip. Kaya't sila'y pumaroon at tumayo sa harap ng hari. At sinabi ng hari sa kanila, Ako'y nanaginip ng isang panaginip, at nabagabag ang aking espiritu upang maalaman ko ang panaginip. Daniel 2:1-3.

Sa "kadiliman" ng gabi, nanaginip si Nebuchadnezzar ng isang larawan, ngunit hindi niya maalala ang panaginip. Sa isang panaginip ng gabi, nanaginip siya ng isang larawan, ngunit ang panaginip tungkol sa larawan ay kasingdilim sa kaniyang pag-unawa gaya ng kadiliman ng gabing kaniyang napanaginipan ang panaginip.

Nang magkagayo'y nagsalita ang mga Caldeo sa hari sa wikang Siryako, O hari, mabuhay ka magpakailanman: sabihin mo sa iyong mga lingkod ang panaginip, at aming ipahayag ang kahulugan. Sumagot ang hari at sinabi sa mga Caldeo, Nawala sa akin ang bagay: kung hindi ninyo ipaalam sa akin ang panaginip, kasama ang kahulugan nito, kayo'y puputul-putulin, at ang inyong mga bahay ay gagawing buntong ng dumi. Ngunit kung inyong ipahayag ang panaginip, at ang kahulugan nito, tatanggap kayo mula sa akin ng mga kaloob at mga gantimpala at dakilang karangalan: kaya't ipahayag ninyo sa akin ang panaginip, at ang kahulugan nito. Daniel 2:4-7.

Ang pagsubok ng panaginip ni Nabucodonosor tungkol sa larawan ay isang pagsubok na idinisenyo upang matukoy kung sino ang makapagbibigay ng wastong makahulugang paglalarawan sa isang larawang nababalot ng kadiliman, kalakip ang pagpapakahulugan sa nilalaman ng panaginip. Ang mensahe ng ikalawang anghel, na sinamahan ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi sa kasaysayan ng mga Millerita, ay sinagisagan ni Elias sa paligsahan sa Bundok Karmel. Ito rin ay isang pagsubok na maghahayag, hindi lamang kung sino ang tunay na Diyos, kundi kung sino rin ang tunay na propeta. Si William Miller, na ayon sa tuwirang pahayag ni Kapatid na White, ay sinagisagan ni Elias, ay kumatawan kay Elias sa Bundok Karmel. Gayunman, hindi si William Miller ang pangunahing inihaharap, kundi ang mga alituntunin ng makahulugang pagbibigay-kahulugan na pinatnubayan siyang maunawaan. Sa Bundok Karmel, ang mga propeta ng lalaking diyos na si Baal at ang mga propeta ng babaeng diyos na si Ashtaroth ay napatunayang mga huwad na propeta. Sa kasaysayan ng mga Millerita, ang mga iglesyang Protestante ay napatunayang mga huwad na propeta, gaya ng isinagisag ng Bundok Karmel.

Nang ipamalas ng mga Simbahang Protestante ang kanilang pagtangga sa mga alituntunin ng propetikong pagpapakahulugan ni William Miller, sila'y naging mga anak na babae ng Roma. Sa diwang propetiko, ang isang anak na babae ay larawan ng kaniyang ina. Ang pagsubok na hindi naipasa ng mga Protestante sa kasaysayang Millerita ay ang pagsubok na tumukoy at nagluwal ng isang larawan (anak na babae) ng halimaw. Doon nahayag ang sungay ng tunay na Protestantismo sa pagsalungat sa sungay ng apostatang Protestantismo. Si Nabucodonosor ay humihiling ng pagpapakahulugan, at sa paggawa niyon, naging kasangkapan siya ng probidensiya sa paglalantad ng kapwa huwad at tunay na mga propeta.

Sumagot silang muli at nagsabi, Ipaalam ng hari sa kanyang mga lingkod ang panaginip, at aming ipahahayag ang kahulugan nito. Sumagot ang hari at nagsabi, Talastas kong walang pagsala na ibig ninyong magpaliban ng panahon, sapagkat nakikita ninyo na ang bagay ay nawala sa akin. Ngunit kung hindi ninyo ipaalam sa akin ang panaginip, iisa lamang ang hatol sa inyo: sapagkat kayo'y naghanda ng mga salitang kasinungalingan at baluktot na sasabihin sa harap ko, hanggang sa magbago ang panahon; kaya't sabihin ninyo sa akin ang panaginip, at malalaman ko na kaya ninyong ipahayag sa akin ang kahulugan nito. Daniel 2:7-9.

Sa pagwawakas ng mga panahon ng pagsubok, ang pagkakaibang naipamalas sa Bundok Karmelo at noong Ika-22 ng Oktubre, 1844, ay inilarawan din sa ikalawang kabanata ng Daniel. Sa tatlong propetikong paglalarawan ng Bundok Karmelo, ng kasaysayang Millerita, at ng panaginip ni Nebukadnezar tungkol sa larawan, nakatuon ang diin sa wastong pagpapakahulugan ng propesiya, gaya ng kinakatawan nina Elias, Miller, at Daniel. Ang pagpapakahulugan sa panaginip ay ang mensaheng inaalis ng selyo sa kasaysayang kung saan nahahayag ang dalawang uri ng mga propeta.

Sumagot ang mga Caldeo sa harap ng hari at nagsabi, Walang sinumang tao sa ibabaw ng lupa na makapagpapahayag ng usapin ng hari; kaya't walang hari, panginoon, ni pinuno na nagtanong ng gayong mga bagay sa alinmang salamangkero, o astrologo, o Caldeo. At isang pambihirang bagay ang hinihingi ng hari, at wala nang iba na makapagpapahayag niyon sa harap ng hari, maliban ang mga diyos, na hindi tumatahan kasama ng laman. Dahil dito, ang hari ay nagalit at lubhang nagngitngit, at nag-utos na lipulin ang lahat ng mga pantas sa Babilonia. Daniel 2:10-12.

Sa Bundok Karmelo, ipinanukala ni Elias ang pagsubok, at ang ipinanukala niyang pagsubok ay hindi lamang upang mahayag kung sino ang tunay na Diyos, kundi kung sino rin ang tunay na propeta. Sa Daniel kabanata dalawa, ang mga Caldeo ang tumukoy sa pagsubok na nagpamalas ng kaibhan sa pagitan ng totoo at ng huwad. Ipinaliwanag nila na ang pagpapakahulugan na hinahanap ni Nebukadnezar ay maaaring matukoy lamang ng Diyos, at hindi ng mga tao. Nagpahayag din sila ng karaingan na ang ugnayan sa pagitan ni Nebukadnezar at ng kaniyang mga pantas sa relihiyon ay isang maling ugnayan, nang sabihin nila na "isang di-karaniwang bagay ang hinihingi ng hari." Nais nila na ang hari, na kumakatawan sa Estado, ay huwag makialam sa larangan ng relihiyon na kinikilalang nasa ilalim ng kanilang awtoridad. Hindi sila nagpoprotesta laban sa mga prinsipyo ng pagsasanib ng simbahan at estado; ang kanilang ipinagpoprotesta ay na si Nebukadnezar, na kumakatawan sa Estado, ay humihiling na siya ang may pamamahala sa simbahan. Magiging

katanggap-tanggap sa kanila ang ugnayang simbahan-estado kung ang mga pinunong pangrelihiyon ang siyang mamumuno sa estado. Ang pagsubok tungkol sa larawan ng hayop—kung saan pinagpapasiyahan natin ang ating walang-hanggang kapalaran—gaya ng panaginip ni Nebukadnezar tungkol sa larawan—ay isang pagsubok na may buhay-o-kamatayang kahihinatnan.

At ipinalabas ang dekreto na ang mga pantas ay dapat patayin; at hinanap nila si Daniel at ang kaniyang mga kasama upang patayin. Nang magkagayon, sumagot si Daniel na may payo at karunungan kay Arioch, ang kapitan ng bantay ng hari, na lumabas upang patayin ang mga pantas ng Babilonia: At siya’y sumagot at nagsabi kay Arioch na kapitan ng hari, Bakit napakaapurahan ang dekreto mula sa hari? Pagkatapos ay ipinaalam ni Arioch kay Daniel ang bagay na iyon. Daniel 2:13-15.

Nang si Daniel ay naliwanagan hinggil sa pagkaunawa sa mga kalagayang may kinalaman sa buhay at kamatayan kaugnay ng panaginip tungkol sa imahe na noon ay hindi pa nalalaman, kinakatawan niya ang kaliwanagan ng isang daan at apatnapu’t apat na libo hinggil sa katotohanang sila ay nasa kasaysayan ng ikalawang nakikitang pagsubok ng tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok. Ngunit si Daniel ay hindi lamang kumakatawan sa mga pumiling kumain ng wastong pagkain, at sa gayon ay nakapasa sa unang pagsubok, kundi kumakatawan din sa kinatawang pantao na pinagkalooban ng Diyos ng natatanging kabatiran sa biblikal na propesiya.

Tungkol sa apat na kabataang ito, ipinagkaloob sa kanila ng Diyos ang kaalaman at kasanayan sa lahat ng pagkatuto at karunungan; at si Daniel ay pinagkalooban ng kaunawaan sa lahat ng mga pangitain at mga panaginip. Daniel 1:17.

Bagaman ang apat na tapat na Hebreo ay pawang nakapasa sa pagsubok ukol sa pagkain, si Daniel ay pinili bilang sugo ng mga pangitain at mga panaginip. Si Daniel ay kumakatawan sa propetikong sugo na kinakatawan nina Elias, Juan Bautista, Juan na Tagapahayag, William Miller, at Future for America. Ang propetikong sugo ay hindi kailanman maihihiwalay sa propetikong pagsubok.

Sa panahon ni Cristo, ang mga tumanggi sa patotoo ni Juan ay hindi makatatanggap ng kapakinabangan mula kay Jesus. Sa kasaysayan ng mga Millerite, ang mga tumanggi sa unang mensahe (na kinakatawan ni William Miller) ay hindi makatatanggap ng kapakinabangan mula sa ikalawang mensahe. Sa dalawang kasaysayang iyon, hindi naunawaan ng mga tapat kung saan patutungo ang proseso ng pagsubok. Tumanggi ang mga alagad na makita ang krus, bagaman hayagang sinabi sa kanila na ito’y mangyayari. Hindi nakita ng mga Millerite ang Dakilang Pagkabigo. Si Daniel, nang ipinabatid sa kanya ni Arioch ang mga kalagayang may kinalaman sa buhay at kamatayan na kaugnay ng panaginip ni Nebuchadnezzar tungkol sa imahen, ay hindi niya nalalaman kung ano ang nilalaman ng panaginip o kung saan patutungo ang pagsubok hinggil sa imahen. Ang tanging nalalaman niya ay na iyon ay isang sitwasyong buhay o kamatayan. Kaya’t kinailangan ni Daniel ng panahon upang maunawaan ang pagpapakahulugan.

Nang magkagayo’y pumasok si Daniel at ipinamanhik sa hari na bigyan siya ng panahon, at na ipaalam niya sa hari ang kahulugan. Daniel 2:16.

Nagpamalas si Daniel ng pananampalataya sa diyeta (metodolohiya) na napagpasyahan niyang kainin sa unang pagsubok. Kaya't binigyan siya ng panahon, gaya rin ng mga alagad sa panahon ni Cristo. Ang panahong ibinigay sa mga alagad ay ang panahon ng kamatayan, paglilibing, pagkabuhay na mag-uli, at ng Kanyang unang pag-akyat, bago Siya nakipagkita sa mga alagad sa daan patungong Emaus, at pagkatapos ay muli sa silid sa itaas. Pagkatapos, sa katapusan ng panahong iyon, hiningahan Niya sila ng Espiritu Santo.

At nang masabi niya ito, sila'y hiningahan niya, at sa kanila'y sinabi, Tanggapin ninyo ang Espiritu Santo. Juan 20:22.

Nanghula si Ezekiel, at ang mga buto ng mga patay ay pinagsama-sama. Pagkatapos, muling nanghula si Ezekiel, at ihininga sa mga bagong nabuong katawan ang Espiritu Santo, at sila'y tumindig bilang isang makapangyarihang hukbo. Nang hiningahan ni Cristo ang mga alagad, binuksan Niya ang kanilang pag-unawa.

Nang magkagayo'y binuksan niya ang kanilang pag-iisip, upang kanilang maunawaan ang mga Kasulatan. Lucas 24:25.

Ang lahat ng mga propeta ay nagsasalita hinggil sa wakas ng sanlibutan, at hindi naiiba si Daniel. Ang panahong kanyang hiniling ay isang yugto upang siya'y tumanggap ng kaliwanagan. Ang panahon ng paghihintay ng mga Millerita ay mula sa unang pagkabigo hanggang sa kanilang pagkilala na sila ay nasa panahon ng pag-antala, na kaugnay ng mga propesiya ng Mateo kabanata dalawampu't lima at ng Habakuk kabanata dalawa. Ang kasaysayan ng panahon ng pag-antala sa hanay ng mga Millerita ay natupad sa panahon ng mensahe ng ikalawang anghel. Ang Daniel kabanata dalawa ay kumakatawan sa gayon ding kasaysayan, kaya ang kanyang paghingi ng panahon ay propetikong umaayon sa panahon ng pag-antala ng mga Millerita. Kaya, ang paghingi ni Daniel ng panahon at ang panahon ng pag-antala ng mga Millerita ay kumakatawan sa panahon ng pag-antala ng isang daan at apatnapu't apat na libo, na nagsimula noong Hulyo 18, 2020.

Ang kahilingan ni Daniel ng panahon upang maunawaan ang panaginip tungkol sa larawan ni Nebukadnezar ay kinakatawan sa Apocalipsis kabanata labing-isa bilang ang tatlo at kalahating araw na kung kailan ang dalawang saksi ay nakahandusay na patay sa lansangan. Sa kasaysayan ng tatlo at kalahating araw ng Apocalipsis labing-isa—ang tatlo at kalahating araw na sa makasagisag ay kumakatawan sa isang propetikong ilang—may isang tinig na sumisigaw. Ang tinig ng tao na ginagamit ng Mang-aaliw upang pukawin at buhayin ang mga tuyong, patay na buto ay kinakatawan ni Daniel, na pinagkalooban ng propetikong pahayag tungkol sa kung ano ang panaginip at kung ano ang kinakatawan nito. Ang tinig na sumisigaw sa ilang ay pinagkalooban ng propetikong pag-unawa sa mga panaginip at mga pangitain, gaya ng kinakatawan ni Daniel. Ang tinig ay sumisigaw, kaya't ipinakikilala na siya'y pinagkalooban ng mensahe ng Hiyaw sa Hatinggabi, at ang hiyaw ay ibinibigay sa hatinggabi, na kumakatawan sa kadiliman.

Sa pinakamalalim na kadiliman ng hatinggabi, ang tinig (Daniel) ay pinagkalooban ng pagkaunawa sa isang mensaheng nababalutan ng kadiliman. Ang utos na ibinigay sa tinig (Ezekiel) ay magpropesiya sa mga tuyong buto ng mga patay. Samantalang ginagawa niya ito, ang Mang-aaliw ay ipinahinga sa mga patay sa lansangan at sila ay “nabuhay.” Ngunit ang muling pagbubuhay ay

naisasakatuparan lamang sa pamamagitan ng panalangin. Ang panalangin ay isang palatandaan sa kasaysayan ng muling pagbubuhay ng mga tuyong buto ng mga pinatay sa lansangan. Si Daniel ay propetikong kumakatawan sa palatandaang iyon, sa mismong angkop na punto kung saan natutukoy ang palatandaan.

Ang muling pagsigla ng tunay na kabanalan sa gitna natin ang pinakadakila at pinakaagarang pangangailangan natin. Ang paghangad nito ang dapat maging una nating gawain. Dapat magkaroon ng taimtim na pagsisikap upang kamtin ang pagpapala ng Panginoon, hindi sapagkat hindi nais ng Diyos na ipagkaloob sa atin ang Kaniyang pagpapala, kundi sapagkat hindi tayo nakahandang tumanggap nito. Ang ating Amang nasa langit ay lalong nakahandang ibigay ang Kaniyang Espiritu Santo sa mga humihingi sa Kaniya kaysa ang mga magulang sa lupa sa pagbibigay ng mabubuting kaloob sa kanilang mga anak. Subalit tungkulin natin—sa pamamagitan ng pagtatapat ng kasalanan, pagpapakumbaba, pagsisisi, at taimtim na panalangin—na tuparin ang mga kundisyong itinakda, na ayon sa mga ito ay ipinangako ng Diyos na ipagkakaloob Niya sa atin ang Kaniyang pagpapala. Ang muling pagsigla ay maaasahan lamang bilang tugon sa panalangin. Samantalang ang mga tao ay gayong salat sa Espiritu Santo ng Diyos, hindi nila mapahahalagahan ang pangangaral ng Salita; ngunit kapag nahipo ng kapangyarihan ng Espiritu ang kanilang mga puso, ang mga sermon na ibinibigay ay hindi magiging walang bunga. Pinapatnubayan ng mga turo ng Salita ng Diyos, sa kapahayagan ng Kaniyang Espiritu, at sa paggamit ng wastong pagpapasiya, ang mga dumadalo sa ating mga pagtitipon ay magkakamit ng mahalagang karanasan, at pag-uwi nila, ay magiging handa na magpamalalas ng makabubuting impluwensiya.

Alam ng mga matatandang tagapagdala ng watawat kung ano ang kahulugan ng pakikipagbuno sa Diyos sa panalangin, at ng pagtatamasa ng pagbubuhos ng Kanyang Espiritu. Ngunit ang mga ito’y pumapanaw na mula sa larangan ng paggawa; at sino ang sumusulong upang punan ang kanilang mga lugar? Ano ang kalagayan ng sumisibol na salinlahi? Sila ba’y nagbagong-loob sa Diyos? Gising ba tayo sa gawaing nagaganap sa makalangit na santuwaryo, o naghihintay ba tayo ng isang pumipilit na kapangyarihang dumating sa iglesia bago tayo magising? Umaasa ba tayong makita ang buong iglesia na muling sumigla? Ang panahong iyon ay hindi kailanman darating.

May mga tao sa iglesia na hindi pa nagkakaroon ng pagbabagong-loob, at ayaw makiisa sa taimtim, nananagumpay na panalangin. Dapat nating pasukin ang gawaing ito bilang mga indibidwal. Dapat tayong higit na manalangin at kumonti ang pagsasalita. Laganap ang kasamaan, at kailangang turuang huwag masiyahan ang bayan sa anyong kabanalan na walang espiritu at kapangyarihan. Kung tayo’y nakatuon sa pagsisiyasat sa ating sariling mga puso, sa pagtatakwil sa ating mga kasalanan, at sa pagtutuwid ng ating masasamang hilig, hindi aangat sa kapalaluan ang ating mga kaluluwa; hindi tayo magtitiwala sa ating sarili, na may nananatiling pagkabatid na ang ating kasapatan ay mula sa Diyos. Mga Piniling Mensahe, aklat 1, 121, 122.

Batay sa pananampalataya sa diyeta ng pinili ni Daniel na kainin, dinala siya pagkatapos sa isang biswal na proseso ng pagsubok na nag-aatas sa kaniya na gamitin ang metodolohiyang kinakatawan ng kaniyang diyeta: una, na ipangako na ang kaniyang Diyos ang tutukoy at

magpapaliwanag ng panaginip, at pagkatapos ay maisakatuparan ang paghaharap ng panaginip na iyon sa hari. Taglay niya ang wastong diyeta, o ang wastong metodolohiya, at pagkatapos ay kinakailangan niyang biswal na ipamalas ang kaniyang pananampalataya sa pamamagitan ng paghaharap ng mensahe ng panaginip tungkol sa larawan ni Nebukadnezar na nasa ganap na "kadiliman." Ang kaniyang kasunod na kilos ay ang kaniyang biswal na pagpapamalas ng pananampalataya, sapagkat ipinatupad niya ang banal na pormula para sa bayan ng Diyos kapag nasusumpungan nila ang kanilang sarili sa kadiliman.

Ang kadiliman ng Masama ay bumabalot sa mga nagpapabaya sa panalangin. Ang mga pabulong na tukso ng kaaway ay umaakit sa kanila na magkasala; at ang lahat ng ito ay sapagkat hindi nila pinakikinabangan ang mga pribilehiyong ipinagkaloob sa kanila ng Diyos sa banal na pagtatakda ng panalangin. Bakit mag-aatubili ang mga anak na lalaki at babae ng Diyos na manalangin, yamang ang panalangin ang susi sa kamay ng pananampalataya upang mabuksan ang kamalig ng langit, kung saan nakaimbak ang walang-sukat na mga yaman ng Kapangyarihang Walang Hanggan? Kung walang walang-patid na panalangin at masigasig na pagbabantay, nanganganib tayong maging pabaya at lumihis sa matuwid na landas. Ang kaaway ay walang humpay na nagsisikap na hadlangan ang daan patungo sa luklukan ng awa, upang huwag nating, sa taimtim na pagsusumamo at pananampalataya, kamtin ang biyaya at kapangyarihan upang labanan ang tukso. Mga Hakbang Tungo kay Cristo, 94.

Sa harap ng karimlan ng nilalaman ng panaginip sa gabi ni Nebukadnezar, si Daniel, kalakip ang tatlo niyang kasama, ay nagbuklod at nanalangin.

Kung magkagayo'y umuwi si Daniel sa kaniyang bahay, at ipinabatid ang bagay na yaon kina Hananiah, Mishael, at Azariah, na kaniyang mga kasama: Upang sila'y humingi ng kahabagan sa Diyos ng langit tungkol sa lihim na ito; upang si Daniel at ang kaniyang mga kasama ay huwag mapahamak kasama ng iba pang mga pantas ng Babilonia. Kung magkagayo'y ang lihim ay nahayag kay Daniel sa isang pangitain sa gabi. Kung magkagayo'y pinuri ni Daniel ang Diyos ng langit. Sumagot si Daniel at nagsabi, Purihin ang pangalan ng Diyos magpakailanman at walang hanggan: sapagkat sa kaniya ang karunungan at kapangyarihan: At siya ang nagpapalit ng mga panahon at mga kapanahunan: siya'y nag-aalis ng mga hari, at naglalagay ng mga hari: nagbibigay siya ng karunungan sa marurunong, at kaalaman sa mga nakauunawa: Ipinahahayag niya ang mga malalalim at lihim na bagay: nalalaman niya ang nasa kadiliman, at ang liwanag ay tumatahan sa kaniya. Pinasasalamatang kita, at pinupuri kita, O Diyos ng aking mga magulang, na nagbigay sa akin ng karunungan at kapangyarihan, at ngayo'y ipinakilala mo sa akin ang aming hiningi sa iyo: sapagkat ipinakilala mo ngayon sa amin ang bagay ng hari. Daniel 2:17-23.

Pagkaraan, ginantimpalaan si Daniel ng "nakaalam kung ano ang nasa kadiliman." Ang kilusan para sa legislasyon ukol sa Linggo ay nagaganap sa kadiliman, at yaong mga nag-angking kumakain ng pagkaing banal ay inaatasang kilalanin ang pagkakabuo ng larawan ng hayop na naghahanda ng platapormang relihiyoso at pampolitikal para sa pagpapatupad ng tanda ng awtoridad papal.

Ang Kabanata Dalawa ng Daniel ay hindi lamang tumutukoy sa kasaysayan ng ikalawang anghel sa kasaysayang Millerita, kundi higit na tuwiran nitong inilalarawan ang kasaysayan ng ikalawang anghel sa kilusan ng ikatlong anghel. Sa pagsubok na may kinalaman sa panaginip ni Nebukadnezar tungkol sa larawan, kinakatawan ang pagsubok ng larawan ng hayop. Ang mga hakbang na propetiko ng pagkamulat ng bayan ng Diyos sa mga kalagayang may kinalaman sa buhay at kamatayan na kaugnay ng papalapit na batas ng Linggo ay napaka-tiyak na tinutukoy sa mga aklat ni Daniel at ng Apocalipsis.

Si Daniel ay kumakatawan sa mensahero ng kapanahunan kung kailan ipinahahayag ang mensaheng nakataya ang buhay o kamatayan na kaugnay ng panaginip ng larawan. Matatag siyang naninindigan sa disiplinaryang pang-diyeta na kaniyang naunawaan, at sa pamamagitan ng pananampalataya'y ipinahayag niyang maipaaalam ng Diyos ang pangitain, subalit humingi siya ng panahon. Ang panahong iyon ay ang panahon ng paghihintay. Sa katapusan ng panahon ng paghihintay, ipinagkaloob sa kaniya ang kaalaman tungkol sa nilalaman ng madilim na panaginip ni Nebukadnezar, ngunit hindi lamang iyon. Hindi lamang niya tinanggap ang pagkaunawa sa panaginip ng larawan, na siyang tipo ng larawan ng hayop at ng kaugnay nitong pagsubok, kundi pinupuri rin niya ang Diyos sa pagtatapos ng panahon ng paghihintay sapagkat ang Diyos "nagbibigay ng karunungan sa marurunong, at kaalaman sa mga may pang-unawa: kaniyang ipinahahayag ang malalalim at mga lihim na bagay: nalalaman niya ang nasa kadiliman, at ang liwanag ay nananahan sa kaniya."

Ikinakabit dito ni Daniel ang kaniyang pagpuri sa kontekstong nagkaroon ng 'paglago ng kaalaman,' sapagkat siya rin ang tumutukoy sa kabanata labindalawa na ang 'mga pantás' ay makauunawa sa 'paglago ng kaalaman,' at pinupuri rin niya ang Diyos na Siya ay nagkaloob ng 'karunungan' at 'kaalaman' sa 'mga pantás.' Tinutukoy niya nang tuwiran ang mga dalagang pantás, at iniuugnay ang kaniyang panahon sa panahon ng pag-antala. Inilalagay niya ang larawang nasusumpungan sa kabanata dalawa nang tuwiran sa ganap na katuparan ng panahon ng pag-antala ng Mateo dalawampu't lima sa kilusan ng ikatlong anghel. Lalong mahalaga ang katotohanang tinutukoy ng aklat ng Apocalipsis na bago pa ang pagsasara ng probasyon, inutusan si Juan na huwag selyuhan ang mga salita ng mga propesiya ng mga aklat ni Daniel at ng Apocalipsis, sapagkat iisang aklat lamang ang mga ito.

At sinabi niya sa akin, Huwag mong tatakan ang mga salita ng propesiya ng aklat na ito; sapagkat malapit na ang panahon. Ang di-matuwid, magpatuloy na maging di-matuwid; at ang marumi, magpatuloy na maging marumi; at ang matuwid, magpatuloy na maging matuwid; at ang banal, magpatuloy na maging banal. Apocalipsis 22:10, 11.

Ang panahon kung kailan dapat maalisan ng selyo ang mga propesiya ni Daniel at ng Apocalipsis ay ang panahon ng paghihintay sa talinhaga ng sampung dalaga, at ang panahong iyon ay kinakatawan ng kahilingan ni Daniel ng panahon. Ang kanyang kahilingan ng panahon ay sinundan ng panalangin, na dapat maganap bago ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay na tuyong buto. Sa panahong ipinahayag ang pagdami ng kaalaman at ang pagkaunawa sa larawang panaginip na nababalutan ng kadiliman, may ginawa pang iba ang Diyos para kay Daniel. "Ipinahahayag Niya ang malalim at lihim na mga bagay." Ang lihim na bagay ng kasaysayan ng

Sigaw sa Hatinggabi ay ang propesiya sa Apocalipsis na naalisan ng selyo bago magsara ang probasyon. Ang "malalim at lihim" na bagay na iyon ay "katotohanan."

Ang katotohanan ay nagiging susing propetiko na ipinagkaloob sa mensaherong kinakatawan ni Daniel, na nagpapahintulot na makilala ang nakatagong kasaysayan ng "pitong kulog". Ang nakatagong kasaysayan ay ang kasaysayan ng tatlong palatandaan. Ang una ay isang pagkadismaya, at ang huli ay isang pagkadismaya, gaya ng inilarawan sa kasaysayan ng mga Millerite. Ang salitang Hebreo na isinasalin bilang "katotohanan" ay nilikha ng "Kahangahangang Lingguwista", sa pamamagitan ng pagsasama ng unang, ikalabintatlo, at huling titik ng alpabetong Hebreo. Si Jesus ang Una at ang Huli, at Siya ang "katotohanan." Ang istruktura ng salitang nilikha ng "Kahangahangang Lingguwista" ang tumutukoy sa tatlong propetikong palatandaan na siyang nakatagong kasaysayan ng "pitong kulog", na dapat selyuhan hanggang sa humiling si Daniel ng "panahon" at dumulog sa panalangin.

Ang pagkadismaya noong Hulyo 18, 2020, ang unang palatandaan, at ito'y naglalarawan ng pagkadismayang kaugnay ng huli sa tatlong palatandaan, na siyang Batas Pang-Linggo. Ang gitnang titik, ang ikalabintatlong titik, ay isang sagisag ng paghihimagsik, at ito'y isang sagisag ng gitnang palatandaan ng nakatagong kasaysayan ng pitong kulog. Ang paghihimagsik ay kinakatawan ng mga mangmang na dalaga sa Sigaw sa Hatinggabi, sapagkat ang Sigaw sa Hatinggabi ang gitnang palatandaan ng tatlong-yugtong kasaysayan ng Hulyo 18, 2020, ng Sigaw sa Hatinggabi, at ng nalalapit na Batas Pang-Linggo. Pagpatak ng hatinggabi, ang panahon ay pumapasok sa ikalabintatlong oras, kung saan ang nakikitang pagpapakita ng mga mangmang na dalaga ay nahahayag sa kanilang pagkilalang wala silang gintong langis.

Sa simbolikong "ilang" ng "tatlo at kalahating araw" ng Apocalipsis kabanata labing-isa, ang bayan ng Diyos ay inilalarawan bilang nasa simbolikong kasaysayan ng sumpa ng "pitong ulit." Sa katapusan ng panahong iyon, nararapat nilang kilalanin na sila ay nangalat, na sila ay nagkasala, na ang kanilang mga ama ay nagkasala, na sila ay lumalakad na salungat sa Diyos, at na ang Diyos ay lumalakad na salungat sa kanila. Ang pagkilalang iyon ang magtutulak sa kanila upang idalangin ang panalangin ng Levitico kabanata dalawampu't anim. Ang pagkilalang dapat nilang idalangin ang panalangin ng Levitico kabanata dalawampu't anim ay umaayon nang propetiko sa panalangin ni Daniel sa Daniel kabanata dalawa, at ito'y inilalarawan ng panalangin ni Daniel sa kabanata siyam. Ang dahilan kung bakit idinalangin ni Daniel ang panalangin ng Levitico kabanata dalawampu't anim sa kabanata siyam ay nakabatay sa kanyang pagkilala na siya ay nasa katapusan na ng pitumpung taon ng propesiya ni Jeremias hinggil sa pagkabihag ng bayan ng Diyos.

Yaon ding pitumpung taon ay kumakatawan sa kasaysayan ng pagtatatak sa bayan ng Diyos. Ang pitumpung taon na iyon ay kumakatawan sa pagdadalisay ng kabanata tatlo ng Malakias at sa dalawang paglilinis ni Cristo sa templo. Kumakatawan din ang mga iyon sa kasaysayan ng pagsubok hinggil sa larawan ng halimaw. Nagsimula ang kasaysayang iyon noong Setyembre 11, 2001, at magtatapos sa nalalapit na batas sa Linggo. Sa katapusan ng nasabing simbolikong pitumpung-taong panahon, si Daniel ay humiling ng isang "panahon ng pagkaantala" upang siya'y makapanalangin. Ang kanyang panalangin ay tinugon nang ipahayag sa kanya ang panghuling lihim ng propesiya. Dumating ang paghahayag na iyon samantalang ang tunay na mga Protestante

ng Diyos ay nasa "ilang," sa panahon pa ng pagkapangalat, matapos ang Hulyo 18, 2020. Noong panahong iyon, ang "katotohanan" ay ipinahayag sa "tinig na sumisigaw sa ilang."

Ipagpapatuloy natin ang ikalawang kabanata ng Daniel sa susunod na artikulo.

At nagalab ang poot ng Panginoon laban sa lupaing ito, upang idulot dito ang lahat ng mga sumpang nasusulat sa aklat na ito. At binunot sila ng Panginoon mula sa kanilang lupain sa galit, at sa poot, at sa malaking poot, at itinapon sila sa ibang lupain, gaya ng sa araw na ito. Ang mga bagay na lihim ay sa Panginoon nating Diyos; ngunit ang mga bagay na nahayag ay ukol sa atin at sa ating mga anak magpakailanman, upang ating gawin ang lahat ng mga salita ng kautusang ito. Deuteronomio 29:27-29.